

M.SKALIMOWSKI

Trzeba było wreszcie wykyrzyć nieokielznanych napastników z ich legowisk. Stanęly więc do walki ...

...zbrojne zastępy lackie i ruskie by raz na zawsze dokonać zagłady pogańskiej Jacwieży. Rozpoczyna się walka krótka lecz zawzięta. Jacwież w pień wycięta, gród drohiczyński doszczętnie zniszczony...

Lecz usmierzyż Jacwież (alkowicie zdawało się nieprawdopodobieństwem. Zmiażdżona i rozbita zrywała się natychmiast do nowej wojny, w glębi borów gromadząc wciąż nowe sity, stawała się niebezpiecznym wilkiem wypadającym raz po raz z puszczańskiego gniazda

Trudno było przewidzieć skąd i kiedy zamierza uderzyć, przeciw komu gromadzi swe bitne, niezwykle żywotne roty leśnych wojowników

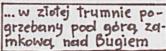
Książęta ruscy doszli wreszcię do słusznego wniosku: czas zdławić ostatecznie ruchliwą dzicz! Sławny książę kijowski i halicki Daniło Romanowicz zwołał naradę wojen-

Ożyły puszcze, zakotłowało się w borach, szczęk oręża napelnił milczące ostępy nadbużańskie. Do decydującego starcia doszło tuż pod bramami Drohiczyna. Jacwież bila się do upadłego...ale tym razem szczęście nie sprzyjało plemieniu

Polegi Kumat-ostatni wódz Jacwingów...

Od tej pory wszelki słuch po Jacwingach zaginał. A ksiażę Paniło koronował się na króla Rusi i rządził krótko i bez

